

Nemške armade začele prodirati proti Moskvi

Naciji utrpeli ogromne izgube v vojaštvu in bojnem materialu v napadih na sovjetske pozicije pri Leningradu. Berlin poroča, da so nemške in rumunske čete zasedle ozemlje ob reki Dnjeper pri Krimskem polotoku. Hitler se vrnil na vzhodno fronto

7. okt.—Nemška oborožila sila 3,000,000 mož je začela prodirati proti Moskvi z obema stranima z namenom, da obkroži in uniči sovjetske armade, ki radijsko poročilo iz ruskih prestolnice. Nemška črta se razteza ob 375 milj dolgi fronti od gora Ilmena do Roslavla v bližini Moskve.

Da bi hočejo Nemci zadržati svoje armade na centralni fronti, katerim poveljuje maršal Timonenko in katere so izvedli več uspehov v protiofenzivi, so nemške armade prodiranja proti Moskvi s severne strani je vodil general Velike Loke, strategična mesta ob progi železnice, ki spaja Leningrad z Moskvo. Nemške kolone podpirajo tanki in bojna letalstva. Nemci so dosegli nekaj uspehov v bitkah z Rusi pri Jasnu in Nikolsku, toda v vseh drugih krajih fronte so sovjetske čete odbile napade na svoje pozicije.

7. okt.—Nemške izgube v vojaštvu in bojnem materialu v napadih, katerih cilj je bil razbit ruske čete pred Leningradom, so ogromne. Tako je bilo poročilo uradne časopisne agencije Tass, ki je dobila informacije iz obleganega Moskva.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo je naznanilo okupacijo mesta Abruca na Baltičnem morju v bližini estonskega polotoka. Sovjetska vojaška policija je bila ujeta.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo je objavljeno da so nemške čete kontrolirajo pri ustju reke Dnjeper pri Krimskem polotoku. Sunak je bil odbit in Nemci so uničili 83 bojnih letal v severni fronti se je ruska vojska izjalovila. Da ruska vojska, ki sta skušala izbrati čete na ozemlju ob Finov zalivu, sta bila potopljena.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo poroča, da so bombe, katere so angleški letalci metali na železniško postajo v Marina di Catanzari, ubile tri civiliste, dvanajst pa je bilo ranjenih. Dalje poroča, da so italijanski letalci bombardirali angleške vojaške pozicije pri Tobruku, Libiji, in letalske ter mornarične baze na Malti in Cipru v Sredozemskem morju.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo poroča, da so bombe, katere so angleški letalci metali na železniško postajo v Marina di Catanzari, ubile tri civiliste, dvanajst pa je bilo ranjenih. Dalje poroča, da so italijanski letalci bombardirali angleške vojaške pozicije pri Tobruku, Libiji, in letalske ter mornarične baze na Malti in Cipru v Sredozemskem morju.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo poroča, da so bombe, katere so angleški letalci metali na železniško postajo v Marina di Catanzari, ubile tri civiliste, dvanajst pa je bilo ranjenih. Dalje poroča, da so italijanski letalci bombardirali angleške vojaške pozicije pri Tobruku, Libiji, in letalske ter mornarične baze na Malti in Cipru v Sredozemskem morju.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo poroča, da so bombe, katere so angleški letalci metali na železniško postajo v Marina di Catanzari, ubile tri civiliste, dvanajst pa je bilo ranjenih. Dalje poroča, da so italijanski letalci bombardirali angleške vojaške pozicije pri Tobruku, Libiji, in letalske ter mornarične baze na Malti in Cipru v Sredozemskem morju.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo poroča, da so bombe, katere so angleški letalci metali na železniško postajo v Marina di Catanzari, ubile tri civiliste, dvanajst pa je bilo ranjenih. Dalje poroča, da so italijanski letalci bombardirali angleške vojaške pozicije pri Tobruku, Libiji, in letalske ter mornarične baze na Malti in Cipru v Sredozemskem morju.

6. okt.—Vrhovno poveljstvo poroča, da so bombe, katere so angleški letalci metali na železniško postajo v Marina di Catanzari, ubile tri civiliste, dvanajst pa je bilo ranjenih. Dalje poroča, da so italijanski letalci bombardirali angleške vojaške pozicije pri Tobruku, Libiji, in letalske ter mornarične baze na Malti in Cipru v Sredozemskem morju.

Stalinova diktatura sliči drugim

Zena predsednika Roosevelta ne vidi razlike

New York, 6. okt.—Zena predsednika Roosevelta je sinoči v svojem govoru po radu izjavila, da ni temeljne razlike med rusko obliko vlade in drugimi tipi diktatorskih režimov. Sovjetska ustava sicer daje priliko za vršitev verskega bogoslužja, toda to se na splošno ne prakticira.

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

Washington, D. C., 6. okt.—Rev. Edmund A. Walsh, podpredsednik univerze Georgetown, je dejal, da je trditev o verski svobodi v sovjetski Rusiji brez vsake podlage. "Stalin je neštokrat naglasil, da morajo biti vere uničene z državo akcijo ne samo v Rusiji, temveč v vseh deželah, v katerih pridejo komunisti na vladno krmilo. Vladarji sovjetske Rusije bi zadali mojski udarec svojim nasprotnikom, če bi v uri potrebe storili spravno gesto in ustavili preganjanje vernikov. Dokazati bi morali z dejanji, ne z besedami, da je verska svoboda v Rusiji prav tako potrebna civilizacijski kot je v Angliji, Belgiji, Čehoslovakiji, Norveški, Holandiji, Luksemburgu in drugih demokratičnih državah, ki so prišle pod Hitlerjevo oblast."

WHITNEY PRIPOROČA PODRŽAVLJENJE ŽELEZNIC

Bratovščine vztrajajo pri svojih zahtevah

Chicago, 6. okt.—A. F. Whitney, predsednik bratovščine železniških spremnikov, je pred člani Rooseveltovega odbora, kateremu je bila poverjena izravnavna spora med železničarji in magnati, obsodil bankirske manipulacije železniških financ in izjavil, da bo njegova organizacija apelirala na vlado, naj prevzame in podrži železnice. Dejal je, da je bilo zaradi teh manipulacij potrošenega po nepotrebnem več denarja iz skladov železnic kot vsota, ki jo zahtevajo železničarji v obliki zvišanja plač. Kapitalna struktura železnic je napihnjena in treba jo je zrušiti, da se železnice postavijo na trdno finančno podlago.

Whitney je rekel, da bodo bratovščine vztrajale pri zahtevi glede zvišanja plač. On je srdito ožigal dominacijo železnic po velikih finančnih firmah z vzhoda in podprl svojo obsodbo s številnimi in podatki, katere je zbrala meddržavna trgovinska komisija. "Te številke in podatki potrjujejo argument, da je vrednost železnic napihnjena," je dejal Whitney. "Komisija je odredila reorganizacijo nekaterih železnic na bazi dognanih dejstev. Železnice morajo plačevati visoke obresti bankirjem, železničarji pa morajo delati za nizke plače."

Predsednik bratovščine železniških spremnikov je dalje rekel, da bi sposobna finančna uprava lahko znižala obresti in upoštevala pravične zahteve železničarjev. Sebični interesi, ki kontrolirajo železnice, nočejo o tem ničesar slišati. Whitney je naglasil, da se bodo bratovščine upirale vsaki izpremembi delovnih pogojev v škodo železničarjem.

San Diego, Cal., 6. okt.—Strojniki, člani unije Ameriške delavske federacije, so zavrnili dogovor glede izravnavne mezdne spora s Consolidated Aircraft Corp. Ta je bil dosežen s posredovanjem federalnega odbora zadnje sobote. Strojniki so izjavili, da bodo vztrajali pri zahtevi glede zvišanja plače za 15 centov na uro. V tovarnah te korporacije je uposlenih okrog 27,000 delavcev.

Domače vesti

Spot svina žrtev
Chicago, 6. okt.—V nedeljo zvečer, 5. t. m., je bil na severni strani mesta do smrti povožen rojak John Dolež, član društva 86 SNP. Ponesrečenec je bil star 58 let in rojen v Begunjah pri Cerkljani na Notranjskem.

Vesti iz Pennsylvanije
Strabane, Pa.—Družina Frank Tomšič je zadnje dni dobila brhko hčerko, mladinski oddelek SNPJ pa novo članico. Čestitke! — Margareta Gmajnar iz St. Michaels, Pa., članica društva 190 SNPJ, se je morala 3. oktobra podvreči težki operaciji na želođu. Člani ji žele okrevanja.

Član umrl v Marylandu
Baltimore, Md.—Dne 3. t. m. je tukaj umrl John Kraas, star 75 let in doma iz Galicije. Bil je član društva 285 SNPJ in tu zapuščena žena, dva sinova in tri hčere, četrto hčer, omoženo Mihevo, pa v Windsor Heightsu, W. Va.

Pogajanja glede izmenjave vojnih ujetnikov

London, 6. okt.—Pogajanja glede izmenjave angleških in nemških vojnih ujetnikov so bila sinoči zaključena. Izgleda, da bosta dve bolniški ladji, na katerima se nahajajo nemški ujetniki, odpeljani iz Newhavena v Djepe, Francija, jutri zjutraj. Sklenjeni dogovor določa izmenjavo 1500 nemških vojnih ujetnikov za isto število angleških ujetnikov. Nemški ujetniki se nahajajo v Newhavenu že tri dni. V Londonu trdijo, da je za zavlečevanje izmenjave odgovorna nemška vlada.

Ruski teroristi aktivni v Rumuniji

New York, 6. okt.—Radijsko poročilo iz Rima pravi, da so ruski padalci in teroristi še vedno aktivni v Rumuniji, zlasti na oljnem polju v distriktu Ploesti. Skodo, ki so jo napravili, cenijo na tri milijone dolarjev.

Corp. Ta je bil dosežen s posredovanjem federalnega odbora zadnje sobote. Strojniki so izjavili, da bodo vztrajali pri zahtevi glede zvišanja plače za 15 centov na uro. V tovarnah te korporacije je uposlenih okrog 27,000 delavcev.

Poglavnik Pavelič grozi srbskim rebelem

Hitler poslal vojaško divizijo v Srbijo

CETNIKI UJELI NEMŠKE VOJAKE

LONDON, 6. okt.—Srbski četniki so ubili čez sto Nemcev, odvedli dvesto drugih kot talce in razdelali komunikacijske svese v več krajih. Poroča uradna ruska časopisna agencija Tass iz Berna. Švica. Nemška municijska skladišča so bila pognana v srak v Čsaku.

NEW YORK, 6. okt.—Poročilo iz Prage, oddano na berlinski radiopostaji, pravi, da je bil Otakar Klappa, župan v Pragi, ustreljen. Klappa je bil obsojen v smrti zaradi pteka na obtožbo zarote.

Časnikarska agencija United Press je dobila radijsko poročilo iz Londona, da je dal Reinhard Heydrich, novi "protektor" Čehov in Moravske, ustreliti nadaljnjih petnajst Čehov. Vsi prisadeti so bili častniki v bivši čehoslovaški armadi.

Rim, 6. okt.—List La Stampa v Turinu je objavil razgovor z dr. Antejem Paveličem, poglavnikom "neodvisne" hrvaške države, v katerem je naglasil notranje potoke in opozicijo proti svoji stranki vstavev.

"Ovire so številne in povsod naletimo na potoke," je rekel Pavelič v razgovoru z reporterjem omenjenega lista. "Na vsakem oglišču stoji kdo z nabito puško, pripravljen na streljanje. Naše vojaške čete love srbske četnike v hribih in gozdovih in mnogo naših najboljših vojakov je bilo ustreljenih iz zasade. Pol-drugi milijon Srbov, ki žive znotraj naših mej, se bo moralo podvreči novemu redu ali pa umreti."

Zagreb, Hrvatska, 6. okt.—Nemška mehanična divizija—okrog 12,000 mož—je bila poslana v južno Srbijo, da zlomi rezvolto srbskih rebelev, se glasi sem dospelo poročilo iz zanesljivih virov. Nemci prodirajo proti Belgradu, glavnemu mestu bivše Jugoslavije.

Nemški letalci kooperirajo z vojaško divizijo. Zadnje soboto so metali bombe na Leskovac, Nišumko in dve drugi srbski mesti.

New York, 6. okt.—Radijsko poročilo iz Londona pravi, da se je razvila prava vojna med srbskimi četniki in nemškimi četami v Srbiji in Bosni. Nemškimi četam pomagajo bojna letala in topništvo pri zatiranju revolte.

Drugo poročilo se glasi, da so srbski četniki ujeli 650 nemških vojakov, med temi 40 častnikov, potem pa so poslali noto nemškemu generalu, da bodo vsi postreljeni, če se bodo eksekucije jugoslovanskih talcev nadaljevale.

Berlin, 6. okt.—Sedem nadaljnjih Čehov je bilo utreljenih v krvavi nacijski čistki, ki se je pričela pred enim tednom. Število žrtve je s tem naraslo na 115.

Med onimi, ki so bili ustreljeni v soboto in nedeljo, so bili trije židje. V smrt so bili obsojeni na obtožbo izdajstva in sabotaže.

Eduard Kadlec, bivši poveljnik moravskega vojaškega distrikta, je bil oproščen na obravnavi pred nacijskim sodiščem v Brnu. Česa je bil obtožen, ni znano. Dr. Frankenberger, načelnik oddelka poljedelskega ministrstva, je bil aretiran na obtožbo oviranja razprčavanja živil.

Češki list Narodna politika zahteva takojšnjo evakuacijo židov iz večjih mest. Ta piše, da so židje odgovorni za šušljajočo kampanjo proti Nemčiji.

Vichy, Francija, 6. okt.—Po 48 urah bombnih eksplozij, ki so

porušile šest židovskih sinagog v Parizu, oblasti še niso objavile detajlov. Izjema je le uvodnik v listu Journal des Debates. "Porušenje sinagog je izvalo ogorčenje," se glasi uvodnik. "Med velikimi resnicami krščanske morale, katero hoče maršal Petain vzpostaviti, je verska strpnost."

Sofija, Bolgarija, 6. okt.—Predstavnik vlade je dejal, da je bilo 19 bolgarskih policajev in uradnikov ubitih v bitkah z grškimi rebeli v distriktu Drami v podjarmljeni Macedoniji. Grški rebeli so bili likvidirani v bitkah s policaji.

London, 6. okt.—Norveški kralj Haakon v preganstvu v Londonu je podpisal dekret, ki določa smrtno kazni za storjenje zločinov proti norveški državi. Dekret je svarilo norveškim nacijem, ki služijo Hitlerju. Vse bo doletela smrt, če bo in kadar bo mogla norveška vlada v preganstvu enforsirati določeno kazeno.

Anglija zviša odmerke živil

Debata o prehranjevanju delavcev

London, 6. okt.—Čprav je premier Winston Churchill nedavno izjavil, da ima Anglija dovolj živil, več kot kdaj prej od začetka vojne, je debata o prehranjevanju prebivalstva razkrila, da ženske, ki so bile mobilizirane za industrijska dela, in delavci, ki opravljajo težka dela, ne dobe dovolj hrane.

Gwilym Lloyd George, tajnik živilskega ministra, je naznanil v teku debate, da bodo odmerki živil zvišani za deset do 25 odstotkov v novembru, ker se je dovoz potrebnih iz Severne Amerike povečal. Angleški prebivalci, zlasti oni, ki opravljajo težka dela, bodo dobili večje odmerke živeža.

Vprašanje boljše hrane in večjih odmerkov živil delavcem, ki so uposleni v težkih industrijah, je potnil na površje laborit James Griffiths. On je dejal, da rudarji, jeklarji in drugi delavci so podhranjeni. Rudarji v njegovem volilnem distriktu se pritožujejo, ker ne dobe dovolj živil. Posledica je širjenja jetike.

Griffithsovo izjavo je podprl dr. E. Summerskill. On je dejal, da je jetika v mnogih slučajih posledica podhranjenosti.

George je v odgovoru kritikom naglašal, da vlada priznava potrebo zvišanja odmerkov živil onim, ki opravljajo nasporna dela v vojnih industrijah. V nekaterih krajih so bile postavljene kantine, v katerih dobivajo delavci hrano, in storjeni koraki glede izboljšanja distribucije živeža.

Kritika japonskih aktivnosti v Perziji

Teheran, Perzija, 6. okt.—Japonski poslanik bo najbrže moral zapustiti to mesto, ker so njegove aktivnosti izzvale kritiko angleških in ruskih krogov. Perzija je zaradi angleško-ruskega pritiska odvzela japonskemu poslanstvu več privilegijev in odredila pregled pošte, ki jo prejema. Vse note, katere pošilja poslanstvu v Tokio, morajo biti predložene ruskim cenzorjem.

Gozdni požari v Californiji

San Francisco, Cal., 6. okt.—V okraju Montereyju so nastali gozdni požari, ki so povzročili že veliko škodo. Vojaške čete in fantje iz taborov CCC so bili mobilizirani za gašenje požarov.

Trust aluminija se norbuje iz kongresa.

PROSVETA THE ENLIGHTENMENT

GLASILO IN LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Organ of and published by Slovene National Benefit Society

Naročnina za Združeno državo (izven Chicaga) in Kanado \$8.00 na leto, \$3.00 za pol leta, \$1.50 za četrt leta; za Chicago in Cicero \$7.50 za celo leto, \$3.75 za pol leta; za inozemstvo \$9.00.

Subscription rates: for the United States (except Chicago) and Canada \$6.00 per year, Chicago and Cicero \$7.50 per year, foreign countries \$9.00 per year.

Cene oglasov po dogovoru.—Rokopisni dopisov in nenaročenih člankov se ne vračajo. Rokopisni literarne vsebine (črtice, povesti, drame, pesmi itd.) se vrnejo pošiljatelju le v slučaju, če je priložil poštnino.

Advertising rates on agreement.—Manuscripts of communications and unsolicited articles will not be returned. Other manuscripts, such as stories, plays, poems, etc., will be returned to sender only when accompanied by self-addressed and stamped envelope.

Naslov na vse, kar ima stik s listom: PROSVETA

2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Illinois

MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

Glasovi iz naselbin

Izd primarnih volitev

Cleveland.—Sodnik Frank Lausche je izšel zmagovit iz primarnih volitev za mestnega župana. Izmed vseh kandidatov je prejel največ glasov, 21,040 več kot njegov najbližji tekmeč, sedanji republikanski župan Edward Blythin.

Lausche je prejel 68,013 glasov, Blythin 46,973, demokratični kongresnik Martin Sweney 32,296, republikanec Arthur J. Day 29,890 in komunist Arnold S. Johnson 1480 glasov.

Dasi je sodnik Lausche prejel največ glasov, se ne ve, kako bodo izpadle končne volitve 4. novembra, ker je vprašanje, kam se bodo obrnili glasovi poraženih kandidatov, posebno kongresnika Sweneya, ki je prejel nepričakovano veliko glasov. Tudi se ne ve, kako bodo glasovali oni volilci, ki se niso udeležili primarnih volitev in katerih je lepo število. Dejstvo je, da se primarnih volitev že dolgo ni udeležilo tako malo volilcev v našem mestu kot se je zadnjih.

Upanje je, da bo pretežna večina teh volilcev oddala svoje glasove pri novembrskih volitvah našemu poštenemu in zavvednemu slovenskemu kandidatu Lauschetu. Pa tudi dolžnost nas vseh poštenih Slovencev je, da delujemo za njegovo zmago. On je tudi član naše močne in vplivne SNPJ. Torej rojaki in člani, vsi na delo za zmago našega člana in rojaka Franka Lauschetu za bodočega župana milijonskega Clevelanda.

Anton Jankovich, zastopnik.

Moje hrepenenje po Ameriki in doživljanji III.

West Middlesex, Pa.—Zadnjič sem povedal, kako sem prišel do posa in denarja in kako sem se odpravil v Ameriko.

Ko se v Ljubljani stlačimo v vagon, se je vlak kmalu začel premikati. Ta in oni se spenja skozi okno odhajajočega vlaka in maha v pozdrav. Že gremo. Posedemo se in nekaj časa je vse tiho; slišati je le ropot vlaka in sem pa tam težak vzdih in kakšna pritajena beseda. Jaz sem bil kot teliček med njimi, najmlajši in se za pogovor nisem nikamor prihljal. Bratranca sta me že tam prezirala, jaz pa sem se tolažil, da bom tudi jaz enkrat velik.

Vlak je drdral naprej in nisem nič vedel, kdaj smo prevozili avstrijsko mejo. Za ves naš transport je bil eden odgovoren. Vse je šlo gladko. Rekli so, da se vozimo že po Nemčiji. Prvi dan in noč smo se vozili kar naprej. Ko se je zdanilo, smo videli visoke gore, pokrite s snegom. Na neki postaji smo imeli precej zamude, ker je bilo treba čakati, da se vrne mašina, ki je odmetavala sneg s proge. Proti večeru drugega dne se v nekem mestu izložimo in prenočimo na postaji v čakalnici. Drugi dan zopet naprej—in resnici se mi je zdelo, da gremo nazaj. Isti dan še enkrat presedemo v navadne tovorne vagone, kot živina; naše kovčke smo porabili za sedeže. Kmalu se spet presedemo v vagone s stranskimi vrati in se končno priguncamo v Bremen.

Tam je nas pričakoval na postaji agent parobrodne družbe. Postavi se nam v ospredje, mi pa za njim; bila nas je precejšnja povorka. Pridemo v agentovo pisarno, na kateri je bil velik napis "Kareš in Stocki". Za pisarno mizo sedi mlad človek, čedno oblečen. Nas kliče po imenu, potem pa pravi, da ve, da nimamo vsi pravih posov, toda se nam ni treba več bati in se lahko kličemo s pravim imenom; Amerika se ne briga za pose, samo da si zdrav. Ko nas je klical, je vsakega vprašal, če je to njegovo ime; nekateri so odgovorili, da, drugi ne.

Ko je prišla vrsta name, me vpraša, kako se jaz pišem. Anton Valentinčič. Ponovi moje ime, gleda v strop, se popraska po glavi in me vpraša, če imam brata, ki je bil pri vojaki, pri lovcih v tem in tem mestu. Priznam mu in povem, da mu je ime Janez. "Dobro pa poznam," mi odgovori, "bil je kaprol in

me včasih rihljal, toda fajm fant. Kje zdaj živi?" Povem, da v Ljubljani in služim v hotelu Loyd. Naroči mi, naj ga v njegovem imenu pozdravim, ko mu pišem, sicer pa mu bo tudi sam pisal.

Vesel sem bil, ko sem zopet lahko rabil svoje pravo ime brez strahu. Tisti možak je spravlil naše potne liste skup in jih nam vrnil s pripombo, da kdor hoče, lahko pos nazaj pošlje. Potem nas pelje na vlak, ki nas odpelje v pristanišče. Tam je bilo toliko naroda, da se je kar trlo. Gremo za agentom, ki nas naloži na majhno barko, katera nas pelje kake pol ure daleč do velikega parnika. Vržejo most in kmalu smo na veliki ladji (ime sem pozabil).

Kmalu popoldne zatuli parna piščal, znamenje za odhod proti Ameriki. Od začetka naše vožnje smo bili na krovu in se ozirali po suhi zemlji, ki se je bolj in bolj oddaljevala. Kmalu se je zmrščilo. Nek mornar hodi gor in dol po krovu in nam daje znamenje z zvoncem, da moramo v podkrov, v nekakšen "kevder". Tam je naše stanovanje, postelja pri postelji. Na vsaki postelji je bil opeki podoben žakelj—resilni pasovi. Kmalu nas postavijo v vrsto, da dobimo plehnato jedilno posodo, s katero smo potem hodili po jed.

Kuhi so nam v posodo kar od daleč metali, da me je včasih še oškrofilo. Ob steh parnika so bile pritrjene velike deske, ki so nam služile kot mize. Ko se je parnik pričel guncati, je s teh miz zletela po tleh vsa posoda z jedjo vred.

Morje je postajalo bolj in bolj nemirno in premetavalo naš parnik kot lupino. Marsikdo je prenehal hoditi po mežanju in se tisto iz sebe zmetal, kar je imel v žolodcu. Tudi mene se je lotila morsk bolezen. Jože Padar pravi: "Glej, meni pa ni nič." Ko sem ga pozneje srečal, se je držal za ograjo in se npenjal, da je bil ves solzan. "O Jože, kaj pa ti delaš?" ga podražim. "En hudič je vame dahnil, smrdelo je iz njega in sedaj še jaz nimam miru." Stari Amerikanci so se še dobro držali, ker so bili morju že vajeni, nam novincem je hotel pa kar želedec ven skočiti.

Ko so valovi pričeli metati vodo tudi na krov, so nas segnali v spodnje prostore. Parnik je premetavalo, da smo mislili, da se bo vsak čas pogreznil. Nekateri so se križali in molili—saj pravi pregovor: Kdor moliti ne zna, naj se na morje poda. Bil sem slab, da sem se komaj pokonci držal. Na pustni dan sem se vlegel na posteljo, ko smo bili nekako sredi morja. Želodec se mi hoče obrniti, glava me boli in oči imam rdeče od samega napanjanja. Ležal sem tri dni in nič jedel. Bratranca sta se bolje počutila. Nagovaljara sta me, naj grem na krov, da me bo morski zrak ozdravel. Nisem mogel vstati. Pričelo me je skrbeti, kaj bo v

New Yorku, ako se mi ne obrne na bolje.

Ko smo prevozili sedem dni, je morje pričelo postajati mirnejše, meni pa bolje. Vlečem se na krov in spet nazaj; tako sem ponavljal in mi je šlo na bolje, da sem zopet pričel malo jesti. Na morju smo že opazili ribiške ladje. Rekli so, da zdaj nič več strahu, ker bomo kmalu v New Yorku. Tu pa tam se že vidi zemlja.

Bilo je deveti in zadnji dan vožnje, ko si pred prihodom v New York natakem tiste spodnje hlače in srajco, ki sem ju kupil v Ljubljani, umazano perilo pa zavijem v papir, grem na krov in spustim zavitek v morje. Par ptic se je zaletelo vanj, a kmalu ga je potegnila voda. Malih bark je kar mrgolelo. Beli in sivi ptiči so sedeli na jambore naše ladje, kot bi nas prišli pozdravljati, se spuščali na morje, kjer so se tepli za odpadke, ki jih je bruhal parnik iz svojega trupa. Veselo sem jih opazoval in si mislil, če bi bilo toliko ptic doma, bi marsikaterega sklatil na tla z očetovo puško.

Do našega parnika pripluje mala barka, s katere sta stopila na naš krov dva vladna uradnika, čedno oblečena. Rekli so, da sta inšpektorja. Pomočemo se bolj počasi in New York se že vidi v megli. Prihajamo bližje in bližje velikega stolpa, o katerem nam naš dvakratni Amerikanec Bokal pojasni, da je Kip Svobode. Če nas bodo od tukaj pustili naprej, se nam ni treba nič bati; potem bomo v avobodni Ameriki.

Še malo ogledujemo veliko vas New York in parnik se ustavi. Hitro se podamo v zaduho podkrovi, kjer je bilo naše stanovanje devet dni, pobremo naše stvari in zopet na krov, kjer čakamo na izkrcanje. Isti čas je priplul neki drugi parnik z mnogimi potniki. Začnemo se pomikati po mostu s parnika v vrsti po dva in dva. Že prej smo vedeli, da bomo tukaj pregledani, če smo zdravi in če imamo dovolj denarja. Paziti moramo, da se ne zagovorimo in ne smemo reči, da imamo delo.

Počasi se pomikamo po širokih stopnjicah in gremo v veliko dvorano, kjer je vse zamreženo; po vsej dvorani so bili pisarji, za njih hrbti pa male, kurnikom podobne sobice. Počasi gre naprej. Vsakdo je bil nekoliko preplašen. Stegoval sem glavo, da bolje vidim; kakor drugi delajo, tako bom tudi jaz. Jože Padar je bil že v kurniku, Počasi naprej. Jožetu se pridruži še Androjev. Nekaj ni v redu, si mislim. Pridem pred pisarja, ki me vpraša, kam sem namenjen. V Pueblo, Colorado. "Koliko denarja imaš?" Pokažem \$15. "Ali imaš tam kakega poznanega?" Povem, da bratranca. To je vse, kar me je vprašal, nakar mi pokaže tisti kurnik. Smo že trije v njem in pridruži se nam še Janezovec.

Zalostno gledamo izza omrežja. Sem pa tam so še kakšnega potisnili v kurnik, toda v naše ga ne več. Drugi od naše kompanije so šli naprej. Prišla je četrta ura popoldne in mi še vedno v kurniku. Gledali smo prihajajoče in odhajajoče, katerih so bile nepretrgane vrste. Nam nasproti je bila velika soba ali

dvorana, tudi polna ljudi, ki so nas gledali skozi okna.

Ob starih popoldnih se je vrsta prihajajočih ustavila. Pisarji so izprašali le še tiste, ki so bili notri, nakar so zaprli knjige in odšli. Mi pa smo ostali v tistih kurnikih. Kaj bo z nami? Delavci, ki so prišli čistit prostore, so nam z rokami kazali, da bomo šli nazaj. No, ta bo pa lepa!

Priđe človek in odpre kurnik. No, saj bo nekaj. A vraga, pejal nas je v prej omenjeno dvorano, ki je bila že skoraj polna. Kaj bo? Kmalu se je zmrščilo. Dva možka prineseta dva velika lonca, v katerih je bila večerja za približno 400 ljudi. Dobil smo vsak malo skodelico nekam čudno dišeče kave in par suhih kuhanih čespej. To je bila naša večerja. Tam se mešamo in drenjamo. Nobenega znamenja. Bili so mladi in stari, veliki in majhni. Ura je devet. Priđe človek, ki nas pokliče. Večina je že vedela, kam gre. Pridemo v podstrešje, v veliko spalno dvorano, kjer so bile štiri dolge vrste postelj, da si komaj videl do konca. Postelje so bile po dve skupaj, v "dva štuka." Bile so iz žične mreže brez vsake odeje. V sobi je bilo toplo in od truda smo kmalu pospali.

Zjutraj smo zgodaj vstali, kot bi se nam kam mudilo. Gledamo skozi okno po veliki vodi, ki nas je obdajala. Ladje so žvignjele sem in tja in piščalke velikih parnikov tuile, da se je kar treslo. Zdelo se mi je, da se žbljemo. Ob osmih pride zopet tisti človek, ki nas pelje nazaj v ono dvorano, kjer smo bili prejšnji večer. Udajali smo se upanju, da gremo danes naprej. Dobil smo zopet malo kave. Pisarji so pričeli prihajati in kmalu se je pričelo delo. Zopet priseljenec, da se je kar trlo.

Mi nestrpno čakamo. Ta ali oni je šel mimo nas in nas postražil, da bomo poslani nazaj. Nekateri ugibajo, da nimamo dovolj denarja, drugi, da mogoče nismo zdravi, tretji, da je najbolje, da telegrafiramo svojem v Ameriki, da se za nas zavzamejo in pošljejo denar brzojavno; tako bomo mogoče rešeni. V bližini nas je bil brzojavni urad in vse je tja tiščalo. Tudi mi gremo. Človek je sprejemal kratke brzojave. Moj se je glasil: "Frank Rebol, Berwin ave., Pueblo, Colo. — Prosim dvajset dolarjev."

Tisti dan so se nam pridružili trije precej korenjaki Gorenjci. Oni so imeli vozne listke samo do New Yorka, tam pa jih bodo kupili za naprej pri Saksarjevi tvrčki. Vsi smo mnenja, da slabo izgleda za nas in mogoče bomo nazaj poslani. Tudi trije so bili v strahu. Dopenimo se, da pišemo Franku Saksarju, Storjenu. Prosil smo ga, naj pride na Elis Island v Castle Garden, ker ne moremo naprej, in ga rotili, naj nam pomaga in nas reši. Pismo smo vsi podpisali, sedem po številu.

Tretji dan predpoldne pride precej visok suhljat človek s "kozjo" bradico. Kliče nas po imenu. Takoj smo bili pri njem (drugi nas gledajo in tišče v nas). Vpraša nas v slovenščini, kaj tam delamo, kako smo tja zašli in meni, da ne zgleda dobro. Nismo mu mogli pojasniti vzroka. Prosil smo ga, naj nam pomaga, da gremo od tukaj in naprej. "Hvaležni vam bomo in vam plačali." "Dobro, šel bom do uradnikov in storil vse, kar je v moji moči. Ali imate denar, kolikor je predpisano?" "Seveda, še več in še smo brzojavili ponj." "To je pa čudno," pravi in se poslovi.

Imeli smo upanje, da nas spravi naprej, zakar bomo hvaležni Saksarjevi tvrčki. Tako hodimo vsak večer spat v podstrešje, zjutraj pa spet nazaj. Hrana je bila slaba. Pričakujemo telegrama z denarjem. Nič. Pričakujemo rešitve od Saksarja. Nič. Hudo nam je bilo. Že četrta dan smo tukaj. Bojimo se, da nas bodo poslani nazaj, seveda "po šupu", ker nimamo denarja za povratek. Androjev reče, da njega ne bodo pripeljali domov, ker bo v morje skočil; drugi je rekel, da se bo v Nemčiji zgubil in prijel za vsako delo. Take in podobne misli so nam rojile po glavi.

Parniki so tuili, da se je še veliko poslopje treslo. Ljudje so trumoma prihajali in odhajali dan za dnevom od devetih zjutraj do starih popoldne. Res čudno, kam vse to gre. Morda so zato strogi, da sprejemo le

najmočnejše, druge pa po nazaj, smo ubjali.

Peti dan se zopet dogovore da še enkrat pišemo Saksarju da smo še tukaj in naj se zavzame. Še isti dan pride tisti človek. Nas pokliče in koj smo bili pri njemu. "Ali še sedaj tukaj? Mladil sem ste že šil naprej. To je pa no." Mi vsi tiščimo vanj, pravi, da jutri bomo gotovo klicani. Nas malo podučil, naj odgovorjamo na vprašanje bomo vprašani, če njezna, recimo, da ne. Adi odšel je. Morali bi mu plačati, ampak smo se držali čela, kadar bo delo izgonno, takrat plačamo.

Šesti dan pride človek, ki pokliče vsch sedem po Gremo za njim v pisarno, s salnimi mizami sedita dva bušnika in na mizi debela gra. Pri nasproti mizi sedi uradnik. Da nam znamenje položimo roke na tisto gra. On nekaj molil ali mrmra, ga je razumel. Bili smo pri ni in—rešeni!

Tisti človek nas odpelje sarne in nas vodi dol po stah in naprej. Kmalu se vimo. Nam da znamenje; nam damo vsak en dolar. Še v mu bili dali, če bi vedeli, odpelje na svobodo. Toda dolar smo dobili velik za popotnico—salamo boloni kruha in jabolk. Potem malo barko in kmalu smo na železniški postaji.

Na postaji pri oknu poka naše karte, ki jih žigos nam zopet vrnejo. Zjutraj vzel v varstvo drugi sprevalec, ki nas pelje na vlak je bila štiri popoldne, vs odide od osmih. Mi se č lepim baržnatim pa ude sedezem. Takoj okupiramo deže, da se malo oddahaj. No, vendar bomo šli nap obljubljeni deželo. Ker je še dovolj časa, gremo na in se sprehajamo. Ogleda visoka poslopja in se č Tisti trije Gorenjci niso nami, ker so odšli k Saksarju tam kupijo vozne listke da ne vem, kam so potova. Vrnemo se v vagon. B

Jože ogleduje sedeže in premakne in naslanjace se re. "Ali si videl vraga, kar vse narejeno, da bomo lah ležali. Reš se pozp, da v Ameriki, že tu od kraja, gonih. Kaj bo še, ko bomo šli v sredino dežele!" Časa je še dovolj. Spr se nad našo popotnico in p šamo to in ono, salamo in ni, a ni tako okusno kot v domovini. Moj prazni kof je prav prišel. Moj za se mi je namreč pretrgal, sem vse skupaj stlačil v čeg.

Ljudje so začeli bolj in prihajati na postajo in lo tive so pričele sestavljati. Tudi naš vagon se je pot ko so mu pripeli druge. G mih se je vlak začel pot naprej. Zapustili smo New v katerem smo preživeli skrbipolnih dni. Skeleli skozi okna drvečega vla vsled teme nismo nič vide zen razsvetljena mesta.

Kmalu pride zamorec z ko košaro pečene koruze, cov, čokolade in sličnega, ne vpraša, ampak vsakemu paket in gre naprej. Mi se gledamo. No, saj bo, ker kar zastoj dajejo. Vrtimo stvar v roki. Zamorec se v mrmra: "Money, money ga ne razumemo: Ali hoče ali paket nazaj? Mi mu jih ponavljaj "money, money" pravi in se poslovi.

Imeli smo upanje, da nas spravi naprej, zakar bomo hvaležni Saksarjevi tvrčki. Tako hodimo vsak večer spat v podstrešje, zjutraj pa spet nazaj. Hrana je bila slaba. Pričakujemo telegrama z denarjem. Nič. Pričakujemo rešitve od Saksarja. Nič. Hudo nam je bilo. Že četrta dan smo tukaj. Bojimo se, da nas bodo poslani nazaj, seveda "po šupu", ker nimamo denarja za povratek. Androjev reče, da njega ne bodo pripeljali domov, ker bo v morje skočil; drugi je rekel, da se bo v Nemčiji zgubil in prijel za vsako delo. Take in podobne misli so nam rojile po glavi.

Parniki so tuili, da se je še veliko poslopje treslo. Ljudje so trumoma prihajali in odhajali dan za dnevom od devetih zjutraj do starih popoldne. Res čudno, kam vse to gre. Morda so zato strogi, da sprejemo le najmočnejše, druge pa po nazaj, smo ubjali.

Sužnji se puntajo

Dnevna poročila zadnjih dni imajo veliko povedati o krvavih uporih in številnih gestapovskih eksekucijah na Češkem in Moravskem, na Hrvaškem in v Srbiji ter v grški Macedoniji. Tudi v Bolgariji se nekaj puntajo proti Hitlerjevemu gospodarstvu, dasi tamkaj ni bilo nasilne nacistične okupacije.

V Franciji neprestano kipi in poboji so na dnevnem redu; približno enako stanje je v "lojalni" Slovakiji, v Belgiji in Holandiji, na Norveškem in Poljskem.

Dvoje je značilno pri teh sporadičnih rebelnih gibanjih. Upor se pojavlja po vseh zasedenih deželah hkratu, kar dokazuje, da imajo zaupniki zaslužnjih ljudstev medsebojno podtalno zvezo in delajo po nekem dogovoru. Drugi uporniki žrtvujejo, čeprav s težkih srcem, številne talce, ki jih drže nacistični krvoloki po vseh zasedenih deželah kot jamstvo za mir in red. Za vsak izbruh upora mora nekaj talcev plačati s svojim življenjem—ampak na to morajo biti pripravljene z zavestjo, da je boj za svobodo več kot pa življenje nekaj stotin ali tisočev posameznikov.

V Ameriki, odkoder na varnem opazujemo herojske napore upornikov pod nacističnim jarmom v Evropi, se oglašajo kritiki in pravijo, da revolta Hitlerjevih sužnjev prihaja prezgodaj—in tako se žrtvujejo najboljši voditelji, ki bi bili silno potrebni kasneje, ko bo splošnemu rebelnemu gibanju zagotovljen uspeh.

Stvar je res kočljiva in težko je reči, če je uspešna spontana revolucija zaslužnjih narodov že danes mogoča, ko Hitlerjeva klavna mašina še ni zlomljena. Trditve, da splošen upor mora najprej priti v Nemčiji, kar bo signal za revolto tudi v drugih deželah, ne bo držala. Velik dvom je, če bodo potlačeni nemški opozicionali sploh sposobni za kakšno revolto tudi ob uri popolnega zloma Hitlerjeve oborožene sile in nacistične diktature.

Resnica najbrže bo, da je muka zaslužnjih ljudstev v Evropi tako velika, da ne morejo čakati, obenem pa imajo vero, da z uporniškim gibanjem pomagajo demokracijam in Rusiji. V tem so v pravem. Hitlerjeve ofenzive na ruski fronti in na morju ne pojdejo tako gladko, če bo imel Hitler neprestano-opravka s puntarji za svojim hrbtom. Puntarsko gibanje, katero se neprenehoma pojavlja, je najboljši dokaz—da je nacistični "novi red" fiasko, da tega "reda" nihče ne mara in da Hitler še ni ubil hrepenenja po svobodi in demokraciji pri podjarmljenih narodih.

Pričakovati je torej, da se bodo manjši ali večji upori v zasedenih deželah ponavljali od časa do časa ne glede na to, kolikokrat bodo zadušeni po Hitlerjevih krvolokih in koliko krvnih žrtev bodo zahtevali—in ne glede na to, kako daleč je še do končne zmage demokratičnih sil.

Prova zmag v Clevelandu

Pred enim tednom so bile v Clevelandu primarne volitve za občinske kandidate in Frank J. Lausche, slovenski kandidat za župana, je bil nominiran z najvišjim številom glasov.

Lausche je dobil 63,013, sedanji clevelandski župan Blythin, ki bo Lauschetov protikandidat, pa 46,973 glasov. Ostali kandidati so ostali v veliki manjšini; na primer komunist Johnson je prejel 1480 glasov—kar je lep dokaz, da so clevelandski komunisti docela zmrznili in niti za seme jih ni več. . .

Lausche je torej najuspešnejši županski kandidat in priložnost za njegovo končno zmago pri volitvah 4. novembra je sijajna. Največji clevelandski dnevnik ga priporoča, razne ameriške organizacije so za njim in—kakor smo opazili—tudi delavske unije CIO ga odobravajo.

Republikanski nazadnjaki so kajpada proti Lauschetu—in če je kdo med clevelandskimi rojaki tako na nizkem, da bo delal družbo republikanskim nazadnjakom, tedaj pač ne spada drugam. . .

Drugi nazadnjaki—in malo prismuknjen—je demokrat (po imenu) in coughlinovski apizaf Martin L. Sweney, ki je kandidiral proti Lauschetu pri primarnih volitvah. Če se pridruži republikancem, bo popolnoma pravilno, kajti drugam ne spada kot med republikanske nazadnjake.

Kaj je zdaj dolžnost slovenskih volilcev v Clevelandu, nam ni treba podarjati. Prosveta je priporočila Lauschetu, ko je naznanil svojo diktaturo in priporočila ga ponovno kot poštenjaka in vzor-moža ne glede na njegovo politično prepričanje—ako sploh ima kakšno politično prepričanje.

PRED DVAJSETIMI LETI

(Iz Prosvete, 7. oktobra 1921)

Domače vesti. V Aspeno, Colo., je za porodom umrla 19-letna Ana Lukančič, članica SNPJ.

Delavske vesti. Rudarska unija UMWA se je na svoji konvenciji v Indianapolisu izrekla za novo politično stranko (Farmer-Labor party).

Inozemstvo. Jugoslavija in Rumunija sta polni ubežnih ruskih caristov; samo v Belgrad je dospelo 420 ruskih generalov.

Sovjetska Rusija. Ameriška pomožna misija v Rusiji poroča, da složno deluje s sovjeti.

Češni železničarji in vozniki avtobusov v Detroitu glasujejo o reprezentaciji pri kolektivnih pogajanjih. Pri volitvah je zmagovala unija Amalgamated Assn. of Street Electric Railway & Motor Coach Employees (ADF).

vanajsta redna konvencija SNPJ

PETNAJSTA SEJA

v ponedeljek, 22. septembra, popoldne

predsednik br. Tomšič odpre sejo ob 1. uri popoldne. Za seje imenuje Franka Podborška in Johna Marna. Izvoljeni odbor poroča, da pravomočna zbornica šteje 336 delegatov in glavnih odbornikov. Odsotni in delno odsotni od te seje so: John Blatnik Jr., Agnes Balint, Peter Pasich, Jennie Maynarich in Matt Pleše, ki so vsi navedli opravila. George Maynarich in zbornica jih oprosti. Vse vloške odsotnosti in zbornica jih oprosti. Vse vloške odsotnosti in zbornica jih oprosti. Vse vloške odsotnosti in zbornica jih oprosti.

Lotrič čita pozdrave konvenciji. Frank Železnik iz Clevelanda čita pozdrave in želi mnogo uspeha konvenciji; Frank O. pošilja pozdrave in želi mnogo uspeha konvenciji; Frank O. pošilja pozdrave in želi mnogo uspeha konvenciji; Frank O. pošilja pozdrave in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji; John Petrič iz Warren, O., pozdravlja konvencijo in želi mnogo uspeha konvenciji.

nov, za namene v podporo političnih kandidatov ali pa verskih sekt. Društvo, ki tega ne upošteva, krši načelno izjavo, ki priznava vsem članom osebno svobodo in versko prepričanje in je podvrženo kazni.

Br. Petrovič vpraša odbor za pravila, če more upoštevati predlog br. Barbiča in ti sporoči, da ga ne morejo upoštevati. Sledi glasovanje o točki 118. Za predlog odbora, da točka ostane neizpremenjena, je oddanih zadostno število glasov in ostane kot je sedaj. Proti odboru in za Barbičev dodatek je glasovala manjšina.

Odbor za pravila poroča, da pri točkah od 119 do vtešve 136 ni nobene spremembe in priporočajo sedanje točke, da se sprejmejo brez vsake spremembe. Predlog je podpiran in sprejet brez ugovora.

Točka 137 se spremeni, da se bo glasila: "Ta pravila so veljavna in obvezna s 1. januarjem 1942." Predlog je podpiran in sprejet brez ugovora.

Br. Turk poroča, da ima odbor za pravila še nekaj točk, katere bodo predložili na eni poznejših sej, in sicer točko 56 ter druge glede glavnih odbornikov.

Br. Medvešek predloži sledečo resolucijo:

Resolucijski odbor predlaga, da dvanajsti redna konvencija SNPJ izreče zahvalo in priznanje lokalnemu konvencijnemu odboru, federacijam, Slovenskemu domu na 57th in Butler St. v Pittsburghu in vsem onim, ki so delali in kooperirali pri pripravi in prireditvah te konvencije.

Predlog je podpiran in soglasno sprejet.

Br. Kumer poroča, da bo nocoj ob 8. uri zvečer govoril v Slovenskem domu na Butler St. minister Franc Snaj o stari domovini. Vabi vse delegate, da se odzovejo in grede poslušati govornika.

Za torek zvečer je povabljen delegacija, da obišče Amerikansko-slovenski Citizens Ass'n Dom v Acmetoniji, Pa. Tamkajšnji rojaki bodo preskrbeli vse potrebno za prevoz delegatov do tega Doma in nazaj. Povabljeni so vsi delegati in gl. odborniki, da se odzovejo.

Br. Zupan predlaga, da se preskoči dnevni red in da se jutri zjutraj prične z volitvami gl. odbora. Med štetjem glasov pa naj zbornica rešuje še nerešene zadeve, ki jih predlože razni odbori. Predlog je podpiran.

Dalje je predlagano, da se takoj vzame na dnevni red zadeva gl. blagajnika br. Vogriča. Zadeva je bila že prej pred zbornico, toda vrnjena odboru nerešena zaeno z resolucijo za starostno pokojnino gl. odbornikov.

Br. Zajtz poudarja, da je na mestu predlog br. Zupana glede volitev glavnega odbora. Po njegovem bi bilo prav, da bi bili pri čelu z volitvami še zadnji petek popoldne. Volitve grede počas naprej, ker vzame štetje glasov precej časa. Apelira na zbornico, naj sprejme predlog br. Zupana in da se prične z volitvami v torek zjutraj.

Br. Kosič predlaga, naj se sedaj reši takoj zadeva br. Vogriča. Predlog je podpiran in sprejet brez ugovora.

Br. John Tavčar čita prošnjo društva šte. 131 v Chicagu, Ill., ki želi, da konvencija nekaj stori za br. Vogriča, ki je že delj časa bolan. Brat Vogrič je eden začetnikov in pionirjev Slovenske narodne podporne jednote. Bil je glavni uradnik, glavni predsednik tri leta in pozneje gl. blagajnik skozi dobo 20 let. Svojo službo je vedno upravljal zvesto, pošteno in v čast ter korist naše jednote. Kot znano, je zadnje čase bolan. Od časa do časa, ko je bil nekoliko boljji, je opravljal svoje delo. Plače ni prejemal, kadar ni delal. Iz raznih podatkov, katere je naš odbor dobil, je odbor prišel do soglasnega zaključka, da je SNPJ vedno zagovarjala delavske zakone in se borila za socialne pravice, tako je odbor prepričan, da bomo znali upoštevati tudi gl. odbornike, ker je tukaj prizadet naš gl. blagajnik br. Vogrič. Naš odbor predlaga, da se br. Vogriču izplača njegovo polovično plačo za čas njegove bolezni.

Razvije se živahna debata, katere se udeležijo večje število delegatov in gl. odbornikov.

Odbor za prošnje in pritožbe se posvetuje glede visokosti vsote odškodnine ali nagrade gl. blagajniku. Sestra Močnik predlaga v imenu odbora, ki se je zedinil soglasno, da se nakaže br. Vogriču \$500.00.

Predlog je podpiran in sprejet. En glas je bil proti.

Br. Travnik želi, da predno se o važnih predlogih črta lista govornikov, naj se vendar da prilika govora kateremu delegatu izmed angleško govorečih društev.

Delegat se pritožuje, da na podlagi sedanjega zaključka vidi, da ni enakopravnosti pri jednoti. On je tudi že čez 30 let član jednote, bolan nad tri leta in nesposoben za delo, pa se mu nič ne prizna. Dokler je mogel, je delal in plačeval asmesent za svojih sedem otrok, sedaj morajo otroci zanj plačevati.

Br. Beček opozarja konvencijnega predsednika, da se ni še glasovalo o predlogu br. Zupana, da se preide na volitve.

Br. Petrovič prizna, da se ni še o tem glasovalo, toda danes je že itak pozno pričeti z glasovanjem. Jutri pa pridejo volitve gotovo na dnevni red.

Br. Fifolt predlaga, da se volitve gl. odbornikov prično v torek zjutraj. Predlog je podpiran in z večino glasov sprejet.

Nato odbor za pravila predloži konvenciji spremembe k obstoječim pravilom mladinskega oddelka SNPJ.

Točke 1, 2 in 3 so sprejete kot jih je predložil gl. odbor.

V točki štiri, odbor predlaga, da se spremeni številko iz 16 na 18 glede starosti, ostalo besedilo pa ostane neizpremenjeno. Sprejeto soglasno.

V točki 10 odbor priporoča, da se sme sprejeti nazaj otroka do enega leta po datumu črtanja. Predlog je podpiran in sprejet.

Točke 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15 in 16 so na predlog odbora sprejete kot predložene po gl. odboru.

Br. Turk pojasni, da se bodo v bodoče lahko v gotovih državah sprejemali otroci v mladinski oddelki brez zdravniške preiskave, to je v tistih državah, ki to zakon dovoljuje.

Odbor za pravila predlaga, da se naj sprejmejo vse točke pravil mladinskega oddelka, ki so ostale po starem kot tudi vse spremembe, ki so tu predložene po gl. odboru s popravki tega odbora in konvencije. Predlog je podpiran in soglasno sprejet.

Odbor za pravila predlaga razne vrste nove certifikate, da se jih naj vpelje za mladinski oddelki kot 20-letno doživljensko zavarovanje, endowment in druge.

Br. Lotrič zagovarja sprejetje predloga za take certifikate in pravi, da se nalaga glavnemu odboru, da jih uvede.

Br. Kuhel se pridružuje br. Lotriču in istotako zagovarja uporabo novih modernih certifikatov, ki bodo služili kot izvrstna reklama za organizacijo in za pridobivanje novega članstva.

Br. Medvešek pravi, da je to jako razveseljivo, ko se s takim razumevanjem zagovarja predlog za usveljavljanje več vrst certifikatov za mladino. V zagovor predlogu govornik se br. Vapotič in sestra Močnik. Predlog je podpiran in soglasno sprejet.

Glasovi iz naselbin

smo jo mi imeli na parniku. Gotovo so delavci. Ob železniškem tiru je mnogo pašnikov, na katerih je goveda obrala iz snega moločke seno. Tudi mi smo se lotili naših dobrin, a nič nam ni šlo v slast, ker je že skoraj dišalo, kajti v vagonu je bilo toplo.

Vlak se je na kakšni postaji ustavil dalj časa. Nekateri so zdrveli iz voza na postajo v restavracijo. Tudi nam se je za hotelo, toda več iz radovednosti kot radi potrebe, saj kavo smo dobili na vlaku, drugega pa tako ne znamo naročiti. Torej gremo v restavracijo. Ura je bila devet zvečer, zunaj tema. Videhli smo, da se bližamo velikemu mestu. Pride konduker in kriči: "Twenty minutes rest." Nam še posebej pokaže uro. Tukaj pa gremo iz vlaka v restavracijo, ker časa je dovolj.

Vlak se ustavi. Ljudje se usujejo iz njega, mi pa za njimi. Jaz sem bil zadnji. V restavraciji ni prostora, da bi se usedel in čakam. Ko sem dobil kavo, so še drugi odhajali. Kava je bila vroča, a končno sem jo le spravlil pod streho in brž ven. Ko pridem na peron, vlak ni nikjer. Strela božja! Ali sem za dal ostal? Saj še ni preteklo 20 minut. Tekam sem in tja, skalem čez tračnice, toda vlaka nikjer. Postalo mi je vroče. Kam se naj denem? Pa še kovec go so mi odpeljali. Res smola. Niže od postaje vidim več vagonov, pri katerih se neko guinea z lanterno. Mogoče je to naš vlak? Tečem tja. Bili so navadni tovorni vozovi, tist človek pa je pregledaval kolesje. Pokažem mu moj vozni listek, on pa mi z roko mahne naprej. Jaz sem ga razumel, da je vlak že odšel in stečem v smer, kamor mi je pokazal, kot bi hotel drveči vlak dohiteti.

Priletim do postaje in ljudje so švigali sem in tja. Srce mi je utripalo in noge so se mi tresle. Kam se naj denem? Sam sem, govornik ne znam in noč; ko bi imel vsaj svoj kovec, da bi tako opozoril ljudi nase, da sem tujec in bi me mogoče vsaj drugi dan spravlili naprej. Pri postaji je bilo cestno križišče. Še enkrat se ozrem v smer, kamor je moral odpeljati vlak. Kakšnih 150 korakov od tistega križišča zagledam zadnji voz vlaka, na katerem se blišči majhna luč. Zada na peronu stoje tri osebe in mi mahajo, naj se požurim. Gotovo je to moj vlak. Zdržim, kar se je dalo. Komaj stopim na prvo stopnico, se vlak že začne pomikati. Samo trenutek, pa bi bil prepozen. Par minut nisem nič spregovoril. Ko se malo oddahnem, pravim, da Tone ne bo šel več iz vagona.

Kako je prišlo do tega? Ko so na postaji potniki izstopili, je vlak radi cestnega križišča potegnil naprej in čakal tam; tako sem misli, da je vlak že odšel in pustil mene zadaj. Moji tovariši so ga ravno še dobili, ko so prišli iz restavracije. Ko se je vlak premaknil, so tudi oni mislili, da sem ostal zadaj. Ko se je vlak potem ustavil, se ni nihče upal, da bi prišel nazaj in me opozoril, ker so se bali, da bi se oni zadaj ostali. V katerem mestu je to bilo, ne vem, mislim pa, da je moralo biti nekje v Pennsylvaniji.

Do Chicaga se nisimo presedli. Tam smo šli vsi iz vlaka in na vozove, s katerimi so nas prepeljali na drugo postajo. Tam čakamo štiri ure na vlak. Tukaj smo se poslovlili drug od drugega. Šli smo v različne kraje. Jaz sem šel sam proti Pueblo; sicer so bili v vagonu še drugi potniki, ali meni nepoznani. Sedim pri oknu in opazujem naravo, včasih pa malo zadremujem. Dolga vožnja človeka izmuči. Komaj čakam, da pridem na cilj.

V Kansas Cityju, Kans., se spet prepeljemo z vozom na drugo postajo. Ko stopim z voza in grem v čakalnico, me nekdo ogovori: "Alo Tony, ali sedaj greš?" Možak nese kovec kot jaz, samo da jaz grem v Ameriko, on pa iz Amerike. Spoznal sem ga. Bil je Gričarjev oče, France Skul iz naše vasi. Šel je že tretjič iz Amerike. Reče mi: "Oh kako smo ga pili pred šestimi dnevi, ko so prišli tvoji bratranci in drugi. Naročili so mi, naj pazim, če te mogoče kje vidim. Videl sem kufer in se mi je zdelo,

da moraš biti ti, pa sem te ogovoril." "Kam pa vi, gče?" "Grem spet domov malo pogledat. Srečno, Tone!" "Tudi vi in se spet kmalu vrnite." Potem jaz na vlak, oče pa na voz in se odpeljeva vsak v svojo smer.

Vlak drvi naprej. Ob železnici je videti sama ravnina, pašniki zeleni, brez snega in živina se pase. Tu pa tam vidim velikega zajca, sedečega in obrnjenega proti vlaku in miga z ušesi. Mislim si: Da bi ti bil doma, bi ti že dal po duši.

Ko se peljem proti Coloradu, premišljuje, če me bo kdo čakal na postaji. Težko, ker ne vedo o mojem prihodu. Dobro, da imam ta prazni kovec; ob prihodu v Pueblo mi bo mogoče še prav prišel, da z njim opozorim ljudi, da sem tujec. Naslov pa tudi imam. Konduker zakriči: "Denver". Spet radaljujemo pot. Zopet pride konduker in mi da znamenje, naj na prihodnji postaji izstopim. Stresem nekoliko prah z obleke, nategnem klubuk na oči in že zakličem: "Pueblo". (Se nadaljuje.)

Anton Valentičič.

Clipperji lete čez ocean

Odkar je izbruhnila sedanja vojna, so ameriški Clipperji, ki z veliko točnostjo oskrbujejo tedenski promet med Ameriko in Evropo, edino prevozno sredstvo za prenos pošte med starim in novim svetom. Pri vsaki vojni napetosti se zmanjša število pošiljk, ki jih pošilja Panamerican Airways sedaj primorana preurediti notranjino Clipperjev ter odvzeti del prostora potnikom, da bo več prostora za poštno vreče.

Trenutno oskrbujejo redno zvezo med Ameriko in Evropo trije Clipperji. Da jim olajšajo breme, so iz vsakega letala odstranili 850 kg pohištva. Luk-suzna oprema slovskih hidroplano-ov se je s tem seveda zmanjšala. Tudi vse drugo, kar ni bilo nujno potrebno za sodobni promet, so vzeli iz Clipperjev, med drugim celo 26 kvadratnih metrov veliko preprogo, ki je tehtala 26 kg. S stropov v potniških kabinah so pri 30 ležiščih pobrali 270 kg okraskov. Da, šli so celo tako daleč, da so s trupa letala spraskali srebrno barvo, s čimer je odpadlo nadaljnjih 47 kg teže. Vse te spremembe so olajšale letalo za skoro 2000 kg. Potniki bodo zdaj imeli na razpolago nekoliko manj udobnosti, vozili pa se bodo le v omejenem obsegu.

Podjetje je izvedlo še neka druga popravila, ki bodo rabila hitrejšemu obratovanju na 22 ur trajajoči vožnji. Vsak Clipper je prvotno lahko sprejel 75 potnikov poleg tovora. Zda pa so se razmere tako spremenile, da sprejmejo na vsako pot čez ocean samo 30 do 35 potnikov, kajti ves ostali prostor zavzamejo poštna pošiljke.

REKORD S PADALOM

Kakor poročajo ameriški listi, je argentinskemu letalcu Tomasu Picasau uspelo; da je dosegel nov svetovni rekord v odskoku s padalom. Doslej je držal to prvenstvo Američan George Volt. Picasau je odskočil 29 krat, Volt pa 38 krat.

Tomas Picasau je začel skakati iz letala na aerodrom San Fernando v bližini Buenos Airesa v marcu. Navzile vremenskim motnjam je nadaljeval z odskakanjem do večera.

Očividno je hotel še nadaljevati s svojimi skoki, toda policija, ki je videla, da je mož že popolnoma izčrpan, je zaradi močnega vetra, ki je od ure do ure bolj naraščal, odstranila rekord-derja z letališča. Picasau je že večkrat skušal potolči Voltov rekord, toda imel je vselej kakšno smolo. Nekoč se je precej hudo pobil in samo srečnemu naključju gre hvale, da ni plačal velike drznosti s svojim življenjem.

Varčnost

Koliko stane likanje obleke? — 20 Din.

Polikajte mi torej samo za 10 Din eno stran, ker se dam fotografirati v profilu.

Predlog glede kontrole cen

Omejitev profitov na osem odstotkov

Washington, D. C., 6. okt. — Kongresnik Gore, demokrat iz Tennesseje, je predložil kongresu osnutek glede kontrole cen, ki naj bi postavil strop stanarini, mezdam, profitom in poljedelskim produktom. Gore je član zborničnega odseka za bančne in denarne zadeve, ki zdaj razpravlja o načrtih, ki naj bi preprečili inflacijo.

V tem tednu prevladujoče cen ne naj bi tvorile podlago predloženi osnutek. Gore je dejal, da se je posvetoval z ekonomim in Bernardom M. Baruchom, načelnikom vojnih industrij v prvi svetovni vojni, preden je predložil osnutek. "Katastrofa inflacije se ne more preprečiti s polovičnimi načrti," je dejal. Njegov načrt predvideva ustanovitev urada za kontrolo inflacije. Ta urad naj bi upravljala ena oseba, ki jo imenuje predsednik Roosevelt in potrdi senat.

Stanarina v mestih, ki imajo 10,000 in več prebivalcev, ostane na stopnji tega tedna. Strop nad cenami poljedelskih produktov, mezdami in plačami ter omejitve profitov na osem odstotkov. To naj bi veljalo za vse industrije, ki so udeležene v proizvodnji bojne opreme.

V vsaki občini bi imela administracija oblast določitve cen navzgor ali navzdol v soglasju s potrebami. Strop nad cenami naj bi bil v veljavi do 20. junija l. 1943.

Hullova izjava o obrambi Amerike

Brezobzirna vojna proti nemškim podmornicam

Washington, D. C., 6. okt. — Državni tajnik Cordell Hull je podprl Rooseveltovo zunanjo politiko z deklaracijo, da je obramba Amerike prva in da se Združene države ne bodo ozirale na načela in določbe mednarodnega prava v zadevi nemških podmornic in bojnih ladij, ki napadajo in potapljaajo ameriške parnike.

"Obramba Združenih držav postavlja na stran načela in določbe mednarodnega prava", je dejal Hull v razgovoru z reporterji. "Potop parnika I. C. Whita je nadaljnji dokaz nacističnega razbojništva na morju."

Ta parnik je bil napaden in potopljen 27. septembra v bližini brazilskega obrežja, ko je bil na poti iz Curacaoja v Capetown, Južnoafriška unija.

Zasedanje federalnega vrhovnega sodišča

Washington, D. C., 6. okt. — Po štirimesečnih počitnicah je federalno vrhovno sodišče danes otvorilo svoje zasedanje. Novi načelnik sodišča je Harlan F. Stone, ki je dobil to pozicijo po resignaciji Charlesa E. Hughesa. Dva nova člana sta zasedla svoja sedeža. To sta James F. Byrnes in Robert H. Jackson. Oba sta bila imenovana za vrhovna sodnika, ko sta Hughes in James C. McReynolds šla v pokoj.

Preiskava japonskih aktivnosti predlagana

Washington, D. C., 6. okt. — Senatorja Guy M. Gillette in Edwin C. Johnson sta predlagala ustanovitev posebnega odbora, ki naj bi preiskaval vrvratne in špijske aktivnosti reprezentantov japonskega poslanstva in konzulatov. Ta odbor naj bi sodeloval s federalnim detektivskim uradom.

Pred antičnim kipom brez rok

Tudi vidite posledice grde razvade nekaterih ljudi, ki si grizejo nohte.

Zakonca brez otrok

Zena piše mali oglas: Proda se otroški voziček. . . . Mož: Ne pozabi pripisati: Po-nudbe pod "Prazen".

ZELENI GRADOVI

Ljubezanski roman iz južnoameričkih divjin

Spisal W. H. HUDSON

Prevedel IVAN JONTEZ

(Se nadaljuje.)

"Voda, samo voda. Ali ti nisem povedal?" sem jo neizprosno zavrnil, kajti jaz sem bil med drugim potopil tudi panamsko ožino, da sem si olajšal svojo zemljepisno nalogo.

"Voda? Okrog in okrog?"

"Da."

"Voda in ničesar onostran nje? Samo voda — vedno le voda?"

Jaz nisem mogel več vztrajati pri tako ogromni laži. Ona je bila preveč razumna in jaz sem jo preveč ljubil. Zato sem vstal ter ji pokazal oddaljena pogorja in osamljene gorake vršace.

"Poglej na tiste le vrhunce!" sem dejal. "S tem svetom, na katerem živimo, je prav tako kakor z onimi le vršaci: za njimi se skrivajo drugi kraji, le naše oko jih ne more doseči; in in onostran morja, ki obliva ves svet, toda zelo daleč — tako daleč, da bi vzelo dolge mesece, preden bi jih dosegla z velikim čolnom — so otoki, nekateri majhni in drugi veliki kakor tale svet. Ampak Rima, ti kraji so tako daleč, da jih je nemogoče doseči in je odveč, govoriti ali razmišljati o tem. Za naju pomenijo toliko kot sonce ali luna ali zvezde, na katere ne moreva poleteti. Zdjaj pa sedi in se odpočij, ker zdaj vse veš."

Ona me je vznemirjeno pogledala.

"Ničesar ne vem — ti mi nisi ničesar povedal. Ali ti nisem povedala, da reke, gore in gozdovi nič ne pomenijo? Povej mi kaj o ljudeh. Glej tam čez je Cuzco, mesto, kakršnega ni nikjer drugje na svetu — ali nisi tako rekel? O ljudeh nisi nič povedal. Ali se razlikujejo od vseh drugih na svetu?"

"Povedal ti bom, Rima, če mi boš odgovorila na eno vprašanje."

Ona se mi je približala, radovedna, toda molčča.

"Obljubi, da mi boš odgovorila", sem vztrajal in ko je le molčala, sem pristavil: "Ali naj te ne vprašam?"

"Reci", je zamrmrala.

"Zakaj bi rada slišala o ljudeh v Cuzcu?"

Ona me je ošinila s pogledom, nato se pa obrnila proč. Tako je nekaj trenutkov oklevala, nato pa prišla bliže, se dotaknila mojega ramena in mehko velela:

"Obrni se stran, ne glej vame!"

Jaz sem jo ubogal, ona pa se je sklonila tako nizko nadme, da sem čutil na vratu njen vroči dih in zasepetala:

"Ali so mi ljudje v Cuzcu podobni? Ali bi me razumeli — stvari, ki jih te ne razumeš? Ali veš?"

Njen glas je drhtel od razburjenja. Zdjaj sem začel razumovati, zakaj me je privela na to goro in zakaj bi šla rada v svet in spoznala različna ljudstva. Ko me je srečala, sem si mislil, je spoznala, kako je sama in kako različna od drugih ljudi, istočasno pa sanjala, da morda le žive nekje ljudje, ki so ji podobni in ki bi razumeli njeno skrivnostno govorico in se znali približati njenim mislim in čustvom.

"Na to vprašanje ti lahko odgovorim, Rima", sem odgovoril. "Ne, ubogo dete, tam ni nikogar, ki bi ti bil podoben — niti enega, niti enega človeka. Med vsemi ljudmi, ki jih najdeš tam — duhovniki, vojaki, trgovci, težaki, belci in črnci, rdečkožci in mešanci — ni enega, ki bi razumel sladko govorico, katero rabiš."

Ona je na to molčala in ko sem se obrnil, sem videl, da je sklenjenih rok, povešenih oči in z izrazom največje brezupnosti na obrazu

korakala proč. Jaz sem skočil na noge in planil za njo. "Čuj!" sem jo ustavil. "Ali ti je morda znano, da bi bili keje ljudje, ki bi te razumeli?"

"O, vem. Da, mati mi je povedala. Jaz sem bila mlada, mati, ko si umrla, toda oh, zakaj mi nisi več povedala?"

"Ampak kje?"

"Oh, ali ne misliš, da bi šla k njim, če bi vedela — da bi ne izpraševala?"

"Ali Nuflo ve?"

Ona je odkimala ter užaloščeno nadaljevala svojo pot.

"Pasi ga kdaj vprašala?" sem vztrajal.

Nenadoma se je ustavila. "Poglej," je rekla, "spet stojiva v Guayani. In tamle je Brazilija, in gori proti Kordiljerom so neznani kraji. Tam so ljudje. Pridi, pojdiva in poiščiva tam moje ljudstvo. Z dedom, toda brez psov; oni bi preplašili živali in nas z lajanjem izdali hudobnim možem, ki bi nas pomorili s strupenimi piščami."

"Oh, Rima, ali res ne moreš razumeti? Predaleč je. In tvoj ubogi ded bi na potu v kakem tujem gozdu omagal od izčrpanosti in lakote in umrl."

"Umrl bi — stari ded? Potem bi ga pa midva pokrila s palmovimi listi in ga pustila tam. Saj bi ne pustila za seboj deda; samo njegovo truplo bi se povrnilo v prah. On bi šel daleč — tja, kjer so zvezde. Midva pa bi ne umrla, temveč šla naprej in naprej in naprej."

Zdelo se je brezupno, nadaljevati to razpravo. Zato sem molčal in razmišljal o tem, kar sem slišal iz njenih ust — da žive nji podobni ljudje nekje na tej ogromni gozdovni površini, tako površno raziskani in kjer se nahajajo obsežne pokrajine, kamor še ni stopila belčeva noga. Res je bilo čudno, da ni še noben raziskovalec ali potnik slišal o kakem takem plemenu; toda ob moji strani je bila Rima, živ dokaz, da je tako plemo obstajalo. Nuflo je nemara vedel kot mi je razodel; meni ni uspelo, dobiti več podatkov od njega na lep način, zgrda se ga pa nisem hotel lotiti. V očeh Indijancev je pa bila zgolj predmet vraževnega strahu — Didineva hči — in o njenem izvoru niso ničesar vedeli. In ubogo dete samo je imelo samo megljen spomin na nekatere besede, ki jih je v otroški dobi čula od matere in verjetno napak razumela.

Medtem ko sem se pečal s temi mislimi, je Rima molče stala zraven, morda čakajoč, da ji dam odgovor na njene zadnje besede. Čez čas pa se je sklonila k tlom, pobrala kamenček in ga vrgla tri ali štiri korake daleč.

"Si videl, kam je padel?" je vzkliknila ter se obrnila k meni. "To je na meji Guayane — ali ni? Pojdiva najprej tja."

"Rima, kako me tiraš v obup! Midva ne moreva iti tja. Pot vodi skozi divjine, ki so komaj malce znane ljudem — bele lise na zemljevidu —"

"Zemljevid? — ne govori o stvareh, katerih ne razumem!"

Jaz sem ji na kratko raztolmačil pomen te besede; svoj namen bi bil dosegel tudi z manj besedami, tako hitro me je doumela.

"Ampak če je ta prostor bela lisa", me je zavrnila, "potem ne veš o nobenih zaprekah, ki bi ovirale pot — o nobeni reki, katere ne bi mogla preplavati in o nobenih hribih, kakršni so oni, na katerih stoji Quito."

(Dalje prihodnjik.)

bodo, da bi ubili duh odpora v Jugoslaviji in s tem novim zločinom niti za en trenutek niso ustavili velik pohod do zmage, ki prihaja, da priuše izmučenemu svetu pravico in svobodo.

— V —

Angora, 30. septembra. — Po poročilih tujih vojnih dopisnikov v Angori nemško težko topništvo bombardira vasi v zapadni Srbiji v prizadevanju, da za tre upore srbskih četnikov in da se maščuje zaradi ponavljajočih se napadov.

Teško topništvo je popolnoma uničilo dele srbskih vasi Krupan, Lužnica in Ljubovka. Hkratu so Nemci zagrozili, da bodo s Topčiderja bombardirali Beograd, če četniki ne bodo prenehali s svojimi nočnimi pohodi, rušenjem in streljanjem v okolici Beograda.

Italijani so pričeli z zračnimi napadi tistih vasi v južni in srednji Srbiji, ki so jih razvpili kot središča odpora. Nemci pa, kot trdijo poročila, v pomanjkanju bomb za zračne napade uporabljajo težko topništvo. Velike zaloge topovskega streliva (155 mm), ki so jih pripeljali v Beograd v času bojev v Jugoslaviji in Grški, se zdaj uporabljajo v odprti vojni proti Srbom.

Po vestih kratkovalovne postaje v južni Srbiji je število prebivalcev v Skoplju, ki je prej bilo 80.000, zaradi smrtnih obdobj, zapiranja in pobeegov preživelih v severno in srednjo Srbijo padlo na 20.000. Ubežniki iz Skoplja se umikajo v gore in pridružujejo četnikom.

Poročajo, da so v zadnjih desetih dnevih Paveličevi "vstali" s pomočjo Gestapa in nemških čet ustrelili več sto Srbov v Bosni. Med žrtvami je tudi Dušan Jefremović iz ugledne sarajevske srbake rodbine, znani radikalni vrhak in narodni delavec. Dušan Jefremović je bil zet lastnika paroplovne družbe, g. Petrinovića in lastnik znane sarajevskega hotela "Evropa". Dušan Jefremović je bil dobro znan mnogim ameriškim potnikom, ki so potovali po Jugoslaviji.

Kratkovalovne radiovesti iz Črne gore poročajo, da Italijani pošiljajo v svoje vojašnice nove divizije težko oboroženih fašističnih in rednih čet z velikim številom topov in letali "Savoia Marchetti", bombarderji, ki pristajajo in se dvigajo z alpskih ravnin in kotorega zaliva. Italijanske bojne ladje so začele obstreljevati dalmatinsko obalo, kjer se ponavljajo izpadi Črnogorcev in Dalmatincev. Po teh vesteh je tretjina Budve porušena z ognjem težkega topništva.

London, 30. septembra. — Začetek tretje, še bolj mračne zime v tej novi svetovni vojni je v znamenju poročil o vstajah, nasilstvu in krvavih maščevanjih.

Ta poročila govore o "uporniških" vseh, porušenih do tal in o mestih v Jugoslaviji, ki so jih italijanska letala in bojne ladje zasule s težkimi bombami.

Uradna ruska poročevalska družba "Tass" pravi, da je italijansko bredovje s pomočjo letalskih sil zravnalo z zemljo mnoga mesta in vasi na dalmatinski obali, da bi zadušili upore dalmatinskega prebivalstva, ki je doslej uničilo mnoge italijanske vojašnice. "Tass" pravi, da se je upor tako razširil, da so bili Nemci prisiljeni poslati še 45.000 vojakov v Jugoslavijo. Potniki, ki prihajajo v Carigrad, pripovedujejo, da so srbski četniki porušili progo Beograd-Niš in da so veliko število četnikov jugoslovanske vojske poslali v koncentracijska taborišča. Nemci so razglasili, da bodo za vsakega ubitega vojaka v Srbiji ustrelili petdeset do sto srbskih četnikov. Vendar, poudarja "Tass", se uporniško gibanje v Jugoslaviji navzlic maščevalnim ukrepom še dalje bolj širi.

— V —

Vesti iz nepokorjene Jugoslavije

Nemci so zaprl znanega častnika in bivšega načelnika glavne Tiskovnega urada, Milana Marjanovića, in ga odvedli v koncentracijsko taborišče v Nemčiji. Milan Marjanović je med našimi najboljšimi književniki. V zadnjih letih je skupno z Nikom Bartulovićem izdal v Beogradu več naprednih časopisov, naj omenimo dva najboljša, "Javnost" in "Vidici". Med prvo svetovno vojno je živel v Sev. Ameriki in se udeleževal narodnega dela pod predsedništvom Jugoslovanskega odbora Nikom Grškovićem. Milan Marjanović je prihajal v Sev. Ameriko na obisk tudi po prvi svetovni vojni.

Iz Zeneve poročajo, da je v Zagrebu izginil najboljši jugoslovanski likovni umetnik, svetovno znani Ivan Meštrović. Iščajo ga švicarski Rdeči križ in mnoge mednarodne ustanove, a ga ne morejo najti.

Razmere v koncentracijskih taboriščih niso povsod enake. Najstrašnejše so one na otoku Pagu. Nekoliko boljše v Gospiću in Delnicah. Povsod pa zmanjkuje hrane. V koncentracijskem taboru v Kerestincu pri Zagrebu so malone vsi zagrebški odvetniki. Tam so razmere strašne.

Paveličev policaj Artuković je hrvatskim kmetom zabičal, da smejo prodajati Srbom in židom svoje prideleke samo od desetih do desetih jutraj. Pa so se uprli in prodajali vseprek. Potem so jih pognali z Jelačićevega trga. Pa so šli in prodajali Srbom od hiše do hiše. Če ni bilo denarja, so jim dajali zastoj.

Nemški vrhovni policaj v Srbiji je bil Aćimović. Pa je zbolel. Tako vsaj pravi Budimpešta. Zamenjal ga je Milan Nedić in takoj poslal prošnjo vsem po-

David L. Clendinning, tajnik Dvalavske obrambne lige, ki je bil nedavno ubit v avtini nesreči pri Phillipburgu, Kans.

licijskim in orožniškim postajam, naj ga podpro. V borbi proti komunistom, pravi.

V koncentracijskih taboriščih so med drugimi Avgust Cesarec, dr. Kun in Krsto Hegedušić.

Preden se je senator dr. Mažuranić ubil, je napisal pismo. In pravi: "Mažuranić ne bo nihče prepovedoval, da ne sme govoriti ne s Hrvati, ne s Srbi, ne s Slovenci, ne z naprednjaki, ne z demokrati, ne s prostozidarji, ne z židi. Mažuranić ne bo nihče ukazoval, kod naj hodi, kaj naj dela in s kom naj govori!"

Po pravilih mednarodnega Rdečega križa morajo vojaki in častniki v ujetniških taboriščih dobivati isto plačo kot so je imeli v svoji državi. Italijani puščajo naše vojake in častnike

brez denarja in često brez ne. Kar zadeva jim denar so naši ljudje v začetku kaj imeli. Pa so jim ga it velikodušno zamenjali po novejšem tečaju, tako zdaj že zdavnaj brez njega.

Prvi do "poglavnika" je glavnik". Ime mu je Mil dač. Ta se, pravijo zagreb sti, vozi iz kraja v kraj pa "seljaško ideologijo na in Hercega". To je gija HSS. Veliki napori sti če pomislimo, da je "čev" tisk raztrbil v svet, vsa HSS pristopila v nje bor ...

42 novih izvir

Bukarešta, 1. oktobra. — Bečkereku so izdali uradni glas o delavnosti "komun ki pravi, da so jih pozva polože orožje in se vrne

mov, pa niso postužali, skušali porušiti progo me kindo in Mokrinom, v M dvignili v zrak hišo, v Tor sekali telefonsko zvezo in rotili, da bodo pobili nem lastnike.

Trideset oseb, ki jih ra imeni objavlja, so ustrel mu je sledil napad na vla Bečkerekom in Pančevu koj so ustrelili dvanajst in njihova trupla razobe glavnem trgu v Bečkere ur. Prebivalci ob prog zdaj sražiti progo na vs mu, v zaporih v Bečkere 38 talcev, ki jih bodo ob neredu obesili.

Najzanesljivejše dnevlavake vesti so v dnevniki "sveti." Ali jih čitate vs

Dvanajsta redna konvencija S N

(Nadaljevanje s 3. strani)

nocoj upravi železnice, kdaj bodo odpotovali iz Pittsburg družba pripravi voz. Dalje poroča, ako se kateri delegat z vlakom, pa ima listek že kupljen, lahko dobi povračilo za Seja zaključena ob 5. uri popoldne.

MATH PETROVICH, predsed DONALD J. LOTRICH, MIRKO KUHEL, konvenčna ERAZEM GORSHE, zapisnik

Vsa pojasnila dajo vodstvo tiskarne. — Čene zmerne, unikatno delo pr

Pišite po informacije na naslov:

SNPJ PRINTERY

2857-59 S. LAWDALE AVENUE CHICAGO, ILL.

TEL. ROCKWELL 4804

Vesti iz podjarmljene stare domovine

Nov način zverinstva Nemčije in njenih prisrjalnikov

Washington, D. C., 2. okt. — (JCO)—Dan 27. maja je bil težak moralni udarec za nemški novi red. Srbski narod, ki so se mu pridružili Hrvati in Slovenci, je v dobi našega prerojevanja dal hraber odpor Nemčiji in Italiji in pozneje Madžarski in Bolgariji, odpor proti njihovemu novemu redu, ki v resnici pomeni pohlepnost in gospodovalnost. S svojim kratkim, a krvavim odporom je Jugoslavija neprecenljivo koristila zavezniškimi bojiščem na Srednjem vzhodu, položaju v Indiji, Iranu, Iraku in Palestini kakor tudi ruskemu odporu proti nemškim napadom. O tem so pisali vsi listi svobodnega sveta, tako tudi severnoameriški listi.

Najboljši dokaz, kako resnično je vse to, je divjaška surovost, neštevilna zverinstva, ki jih Nemčija, Italija, Madžarska in Bolgarija počno v vseh pokrajinah Jugoslavije.

Toda bombardiranje Učice je nov način zverinstva, ki doslej še ni bil zapisan v zgodovini

sveta in ki ga doslej tudi sama nacijaka Nemčija ni zagrešila.

To je prvič, da je v zasedenem ozemlju neko mesto bilo uničeno in bombardirano z najhujšim nemškim ubojnim orožjem "Stuka".

Učice, okrožno mesto z 12.000 prebivalci — ženami, otroci, starčki, s šolami, bolnišnicami in z vsemi mestnimi ustanovami, je uničeno. Učice niso uničene v vojni, ne na bojišču, temveč tisoče kilometrov daleč od bojnih črt, v ozemlju, ki je že šest mesecev zasedeno z nemško vojsko; in to v državi, ki je njena vojska bila premagana na bojnem polju in skoraj vsa odpeljana v ujetniška taborišča v Nemčiji.

Ni dovoljeno bojevati se brez vojne napovedi; kakor drugod so Nemci in njihovi prisrjalniki napadli Jugoslavijo brez vojne napovedi. Ni dovoljeno bombardirati nezavarovanih mest; kakor drugod so Nemci s svojimi nejunajškimi soudeleženci divjaško bombardirali Beograd in druga srbska mesta. Ni dovoljeno ubijati nedolžnih talcev; ka-

kor drugod, vedno v isti družbi, so Nemci ubijali v Jugoslaviji tudi talce. Nemci so s svojo družbo kakor drugod mučili in ubijali ugledne ljudi; pravoslavnega škofa Platona so ubili na divjaški način; mnogo in mnogo drugih zločinov so zagrešili. Kot zadnjega z žalostjo beležimo neizvzvano ustrelitev uglednega beogradskega razumilika Dragana Miličevića. Kakor drugod Nemci in njihovi pomagači Italijani, Bolgari in Madžari ropajo, krajevo, delajo nasilje, ubijajo ... Vendar, kakor nikdar doslej; kakor nikjer Nemci v zasedenem ozemlju, tam, kjer se hvalijo, da so prišli uvajati "nov red", se maščevalno znesejo zaradi upiranja nerednih čet, ki se bore po gozdovih, nad mirnim mestom. Obkolijo s topništvom, privedejo z bojišče najstrašnejše orožje, kar ga imajo, "Stuka", in z združenim ognjem uničijo malo mesto Učice ... kulturno središče pokrajine, z vsem hitjem.

Ta novi način zverinstva je moral srbski narod prvi okusiti. Jugoslavija bo tudi ta krvavi zločin dostojanstveno zdržala. Zblazneli nemški narod je v družbi svojih pomočnikov zažamoval novo črno stran v debeli knjigi svojih zločinov. Toda ti nasilniki so s taktin svojim počtetjem dosegli samo, da so še na drug, nov način pokazali svojo blaznost, a niso dosegli in ne

WORTHWHILE BOOKS

By LOUIS ADAMIC

My America	35.75
The Native's Return	2.75
From Many Lands	3.50
Cradle of Life	2.50
Grandsons	2.50
Yerney's Justice	3.00

By UPTON SINCLAIR

World's End	3.00
Between Two Worlds	3.00
American Outpost	2.00
Brass Check	1.00
Cry for Justice	1.50
Goalings	1.50
Jungle	1.50
Jimmie Higgins	1.50
King Coal	1.25
Hundred Percent	1.00
Money Changers	1.25
Mammonart	2.00
Mountain City	2.00
Oil	2.00
Profits of Religion	.50
The Wet Parade	.75
They Call Me Carpenter	.75

OTHER BOOKS

ABC of Parliamentary Law	.35
America's Way Out (Norman Thomas)	2.00
Debs (David Karsner)	.75
English-Slovene Reader (Dr. F. J. Kern)	2.00
Karl Marx (W. Liebknecht)	.50
Manual for Socialist Speakers	.25
Workers in American History (James Oneal)	.25
Trinity of Plunder (August Claessens)	.25
Evolution of Property	.50
Ancient Society (Lewis H. Morgan)	1.15

ORDER FROM:
PROLETAREC
2301 SO. LAWDALE AVE. CHICAGO, ILL.

NAROČITE SI DNEVNIK PROSVETA

Po sklopu 12. redne konvencije se lahko naroči na list Prosveta prišteje eden, dva, tri, štiri ali pet članov iz ene družine k eni ali nini. List Prosveta stane za vse enako, za člane ali nečlane \$2.50 eno letno naročnino. Kor pa člani še plačajo pri assemtu \$1.25 tednik, se jim to prišteje k naročnini. Torej sedaj ni varoka, da je list predrag za člane SNPJ. List Prosveta je vsa letnina gotovo je v vsaki družini nekdo, ki bi rad čital list vsak dan.

Pojasnilo: — Večje kakor hitro kateri teh članov preneha biti SNPJ, ali če se preseli proč od družine in bo zahteval sam svoj tednik, bode moral tisti član iz dotične družine, ki je tako glava družine, v obem doplačati dotično vsoto listu Prosveta. Ako tega stori, tedaj mora upravnitvo znižati datum za to vsoto naročnino.

Cena listu Prosveta je:

Za Zdruč. države in Kanado \$4.00	Za Ciceru in Chicago je
1 tednik in	4.80
2 tednika in	3.80
3 tednike in	2.40
4 tednike in	1.20
5 tednikov in	nič

Za Evropo je \$9.00

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vsoto denarja Money Order v pisnu in si naročite Prosveto. list, ki je vsa letnina

PROSVETA, SNPJ, 2857 So. Lawndale Ave. Chicago, Ill.

Priloženo polijam naročnino za list Prosveto vsoto \$

1) Ime _____ Čl. družva št. _____

Naslov _____

Ustavite tednik in ga pripišite k moji naročnini od slednj članov moje družine: _____ Čl. družva št. _____

2) _____ Čl. družva št. _____

3) _____ Čl. družva št. _____

4) _____ Čl. družva št. _____

5) _____ Čl. družva št. _____

Mesto _____ Država _____

Nov naročnik _____ Star naročnik _____